

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 22. december 2022

Sag 92/2022

(2. afdeling)

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Henrik Stagetorn, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 14. april 2021 (SS 2-2087/2021) og af Østre Landsrets 6. afdeling den 10. marts 2022 (S-1196-21).

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Poul Dahl Jensen, Vibeke Rønne, Lars Hjortnæs, Kurt Rasmussen og Rikke Foersom.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse i sagens forhold 12 og i øvrigt formildelse, subsidiært stadfæstelse af byrettens bevisresultat i forhold 12 og i øvrigt formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpelse af bødestraffen og i øvrigt stadfæstelse af landsrettens dom, dog således at førerretsfrakendelsen regnes fra den 21. december 2027.

Supplerende sagsfremstilling

Som det fremgår af landsrettens dom, blev T ved Østre Landsrets dom af 21. december 2021 straffet med en bøde på 116.000 kr. for overtrædelse af færdselsloven og lovgivningen om euforiserende stoffer. Ved dommen blev han frakendt retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i et tidsrum af 6 år fra endelig dom, dvs. fra den 21. december 2021.

T er endvidere straffet med bøder for overtrædelser af færdselsloven ved Retten på Frederiksborgs dom af 3. januar 2022, Københavns Byrets dom af 12. april 2022, Københavns Byrets dom af 26. april 2022 og Københavns Byrets dom af 2. maj 2022.

Det fremgår af oplysninger fra SKAT, at T' skattepligtige indkomst udgjorde 1.006.569 kr. i 2018, 27.757 kr. i 2019 og 415.462 kr. i 2020.

Retsgrundlag

Straffelovens § 253 er sålydende:

”§ 253. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader

- 1) efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller
- 2) at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.

Stk. 2. Med fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder stk. 1 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, hvorved nogen er tilføjet betydelig personskade.”

Færdselslovens § 2, nr. 25, § 9, stk. 1 og 2, og § 117 d, stk. 1, er sålydende:

”§ 2. I denne lov forstås ved:

...

Trafikant: enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i køretøj eller letbanekøretøj på vej”

”§ 9. En trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse.

Stk. 2. Trafikanten skal endvidere

- 1) i muligt omfang yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade,
- 2) deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet giver anledning til,
- 3) opgive navn og bopæl til en anden, der er indblandet i uheldet, hvis denne anmoder om det,
- 4) opgive navn og bopæl til den, på hvis ejendom eller ting der er sket skade, hvis denne anmoder om det,
- 5) snarest muligt underrette politiet, hvis trafikanten har forvoldt ikke ubetydelig skade på en anden person, og
- 6) snarest muligt underrette skadelidte eller politiet, hvis trafikanten har forvoldt skade på ejendom eller ting og der ikke er nogen til stede, som kan modtage oplysninger om trafikantens navn og bopæl.”

”§ 117 d. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år, under formildende omstændigheder dog med bøde.”

Straffelovens § 253, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 498 af 17. juni 2008 (Skærpede sanktioner for flugtbilister). Ved samme lov fik bestemmelserne i færdselslovens § 9, stk. 1 og 2, og § 117 d, stk. 1, deres nugældende affattelse. Af lovforslaget fremgår bl.a. (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 164, s. 5698 ff.):

”1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at skærpe straffen for trafikanter – i praksis typisk bilister – der flygter fra et færdselsuheld

...

Lovforslaget bygger i vidt omfang på de anbefalinger og forslag, som Rigsadvokaten er fremkommet med i redegørelsen, der er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

På baggrund af redegørelsen tilsigtes det således med lovforslaget generelt at skærpe straffene på området, bl.a. således at en trafikant, der flygter fra et færdselsuheld, som viser sig at have haft ikke ubetydelig personskade til følge, som udgangspunkt idømmes en kort frihedsstraf.

Der foreslås endvidere indsat et nyt stykke i straffelovens § 253, der skal sikre, at de groveste sager om flugtbilisme, dvs. de sager, hvor en person forsætligt undlader at hjælpe en anden trafikant, der som følge af uheldet har pådraget sig betydelig personskade, idømmes en noget længere frihedsstraf.

2. Flugtbilisme.

2.1. Gældende ret

Trafikanter, som efter et færdselsuheld, hvor de har forårsaget skade på person eller ting, flygter fra uheldsstedet, kan efter omstændighederne straffes for overtrædelse af færdselslovens § 9 eller – for så vidt angår betydelig personskade – straffelovens § 253.

2.1.1. Færdselslovens § 9, stk. 1 og 2

Efter færdselslovens § 9, stk. 1, skal en trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, straks standse og i muligt omfang yde hjælp til tilskadede...

Ved en trafikant forstås enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i et køretøj på vej, jf. færdselslovens § 2, nr. 23. § 9, stk. 1, forpligter derfor efter omstændighederne også passagerer i et køretøj, der bliver indblandet i et færdselsuheld, jf. ligeledes Vestre Landsret dommen i Ugeskrift for Retsvæsen 1992, side 939, hvor en passager blev dømt for at have tilsidesat hjælpepligten i § 9, stk. 1.

...

2.1.2. Straffelovens § 253 og straffen for overtrædelse heraf

Straffelovens § 253 har følgende ordlyd:

”§ 253. Med bøde eller fængsel indtil 2 år straffes den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader

1) efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare, eller

2) undlader at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs, eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke.”

De i bestemmelsens nr. 2 nævnte påbudte foranstaltninger ”til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke” fremgår af særlovgivningen, f.eks. færdselslovens § 9, jf. afsnit 2.1.1. ovenfor. En trafikant, der flygter fra et færdselsuheld, hvor en anden er kommet til skade, vil således efter omstændighederne (tillige) kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 253.

Det er imidlertid en forudsætning for at anvende straffelovens § 253, at hjælpepligten i færdselslovens § 9 er tilsidesat forsætligt. En uagtsom tilsidesættelse af hjælpepligten kan således alene straffes efter færdselsloven.

...

Fra trykt retspraksis om overtrædelse alene af straffelovens § 253 kan der særligt henvises til en dom fra Østre Landsret, der er refereret i Ugeskrift for Retsvæsen, 2005, side 132. I denne sag blev tre passagerer i en bil, der påkørte en fodgænger, som bl.a. pådrog sig brud på halshvirvlen og andre alvorlige skader, hver idømt 20 dages betinget fængsel for overtrædelse af straffelovens § 253 ved at have undladt at tilkalde hjælp til fodgængereren, uanset at det måtte stå dem klart, at den pågældende øjensynligt var i livsfare.

...

2.2. Justitsministeriets overvejelser

...

2.2.2. Skærpelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 253 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld

...

Justitsministeriet er enig med Rigsadvokaten om, at straffelovens § 253 bør ændres med henblik på at sikre, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld kommer til at afspejle, at det er en grov forbrydelse forsætligt at undlade at sikre, at et andet menneske, der er kommet alvorligt til skade, hurtigst muligt får den hjælp, der efter omstændighederne kan være af helt afgørende betydning for den pågældende.

Det er i den forbindelse Justitsministeriets opfattelse, at ikke kun tilfælde, hvor den tilskadekomne er i livsfare eller livløs, jf. straffelovens § 253, nr. 1 og nr. 2, 1. led, men også tilfælde, hvor den tilskadekomne (i øvrigt) har pådraget sig betydelig skade på lemme eller helbred, jf. § 253, nr. 2, 2. led, jf. hjælpepligten i færdselslovens § 9, bør straffes på dette niveau.

...

Justitsministeriet finder på denne baggrund, at der bør indsættes en ny bestemmelse i straffelovens § 253 om strafudmålingen i sager, hvor § 253 overtrædes i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, der har medført betydelig personskade. I forhold til strafferammen i den nugældende § 253 foreslås det, at bøde udgår af strafferammen i den pågældende type sager, således at straffen er fængsel indtil 2 år.

Det tilsigtes herved – som foreslået af Rigsadvokaten – at straffen for overtrædelse af § 253 i de pågældende sager som udgangspunkt fastsættes til en frihedsstraf på 2-3 måneders fængsel.

...

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1 (Færdselsloven)

...

Til nr. 1 (§ 9, stk. 1 og 2)

Den foreslåede affattelse af færdselslovens § 9, stk. 1 og 2, har til formål at tydeliggøre, hvilke pligter der påhviler en trafikant, som med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld. Det foreslås således, at det i § 9, stk. 1, fremhæves, at sådanne trafikanter altid har pligt til straks at standse, og at det i stk. 2, nr. 1, fremhæves, at trafikanten endvidere har pligt til i muligt omfang at yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade.

...

Til nr. 7 (§ 117 d)

Efter den gældende bestemmelse i færdselslovens § 117 d straffes den, der bliver indblandet i et færdselsuheld, og som undlader at yde hjælp til tilskadekomne, jf. færdselslovens § 9, stk. 1, med bøde. Under skærpende omstændigheder er straffen dog fængsel indtil 1 år.

Med den foreslåede ændring af straffebestemmelsen skærpes straffen således, at den, der undlader at yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade, jf. færdselslovens § 9, stk. 2, nr. 1, som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år. Under formildende omstændigheder er straffen dog bøde.

Det forudsættes herved, at der i tilfælde, hvor der er sket ikke ubetydelig personskade, og hvor hjælpepligten derfor er af reel betydning, som udgangspunkt fastsættes en kortere ubetinget frihedsstraf på 10-20 dages fængsel. Straffen kan dog efter omstændighederne gøres betinget, f.eks. hvis den pågældende selv er kommet til skade og som følge af en choktilstand forlader uheldsstedet uden at yde den fornødne hjælp.

Ved ikke ubetydelig skade forstås navnlig tilfælde, hvor den tilskadekomne skal have lægebehandling, evt. på skadestue, f.eks. ved knoglebrud, skader i hovedet og sår, der kræver syning, mv. Er skaden så alvorlig, at der er tale om betydelig skade på legeme eller helbred som nævnt i straffelovens § 249, og har den pågældende trafikant handlet forsætligt, forudsættes forholdet imidlertid henført under straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2, som affattet ved dette lovforslags § 2, nr. 1.

...

Til § 2 (Straffeloven)

Til nr. 1 (§ 253, stk. 2)

Den foreslåede bestemmelse har til formål at skærpe straffen i de groveste tilfælde af flugt fra et færdselsuheld med personskade.

Bestemmelsen indebærer, at der indsættes et nyt stykke i straffelovens § 253, hvorefter overtrædelse af § 253 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, hvorved nogen er tilføjet betydelig personskade, straffes med fængsel indtil 2 år. Bøde udgår således af strafferammen for så vidt angår overtrædelser af denne karakter.

Det tilsigtes hermed, at straffen i de pågældende sager som udgangspunkt skal være en frihedsstraf i niveauet 2-3 måneders ubetinget fængsel. Straffen kan dog efter omstændighederne gøres betinget, f.eks. hvis den pågældende selv er kommet til skade og som følge af en choktilstand forlader uheldsstedet uden at yde den fornødne hjælp.

Ved flugt fra et færdselsuheld forstås, at den pågældende trafikant enten ikke er standset eller nok er standset, men herefter har forladt uheldsstedet uden at yde hjælp til den eller de tilskadekomne.

Ved betydelig personskade forstås dels situationer, hvor den tilskadekomne er i øjensynlig livsfare eller tilsyneladende livløs, jf. § 253, stk. 1, nr. 1 og nr. 2, 1. led, dels situationer, hvor den tilskadekomne (i øvrigt) er pådraget betydelig skade på legeme eller helbred, jf. § 253, stk. 1, nr. 2, 2. led, jf. færdselslovens § 9, stk. 2, nr. 1, som affattet ved dette lovforslag.

...

For at bestemmelsen kan finde anvendelse kræves det, at gerningsmanden har haft det fornødne forsæt. Det fornødne forsæt kan f.eks. foreligge, hvis gerningsmanden har vidst, at en person, der var indblandet i uheldet, har pådraget sig betydelig skade (f.eks. i tilfælde, hvor gerningsmanden standser og konstaterer, at der er tale om alvorlige skader, og herefter forlader uheldsstedet uden at yde hjælp), eller hvis gerningsmanden som følge af omstændighederne ved uheldet må have anset dette for overvejende sandsynligt.”

Straffelovens § 253, stk. 2, blev ændret ved lov nr. 290 af 27. februar 2021 om ændring af straffeloven og lov om erstatningsansvar (Styrket indsats mod farlig kørsel mv.). Ved lovændringen blev der foretaget en sproglig ændring af § 253, stk. 2, med det formål i lovbemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen. Ændringerne trådte i kraft den 1. marts 2021, og den strafskærpelse, der var forudsat ved lovændringen, finder således ikke anvendelse i den foreliggende sag, hvor overtrædelsen i forhold 12 er begået den 8. november 2020.

Anbringender

T har anført navnlig, at straffelovens § 253, stk. 2, ikke finder anvendelse på passagerer i et køretøj.

I forarbejderne til færdselslovens § 9, der blev ændret i 2008, fremgår det direkte, at der ved en trafikant forstås enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i et køretøj på vej,

og at bestemmelsen dermed også efter omstændighederne forpligter passagerer i et køretøj, der bliver indblandet i et færdselsuheld. Der er ingen bemærkninger i forarbejderne til straffelovens § 253, stk. 2, om passagerers forpligtelser. Det kan således modsætningsvis udledes, at straffelovens § 253, stk. 2, alene angår føreren.

Dette understøttes af baggrunden for lovændringen i 2008 og af, at der ved lovændringen tilige blev indført mulighed for frakendelse af førerretten ved overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2. Det savner mening at indføre en adgang til frakendelse for så vidt angår en passager i et køretøj uden en helt eksplicit beskrivelse af, hvorledes og i hvilke tilfælde dette skulle kunne foretages.

En passager i et køretøj har ingen rådighed over køretøjet og situationen. En passager har således heller ikke rådighed over sin egen færden på en sådan måde, at vedkommende kan pådrage sig et strafferetligt ansvar for hverken køretøjets involvering i et færdselsuheld eller flugt herfra. En person kan ikke alene i kraft af sin rolle som passager betragtes som "indblandet i uheldet". Der skal foretages en konkret vurdering af, om en person kan anses som en trafikant i færdselslovens forstand og dermed kan forpligtes efter færdselslovens § 9.

Straffelovens § 253, stk. 1, har et bredere anvendelsesområde end § 253, stk. 2, og kan efter omstændighederne forpligte passagerer i et køretøj, der bliver indblandet i et færdselsuheld på linje med andre tilstedeværende. Betingelserne for at ifalde ansvar efter § 253, stk. 1, var ikke opfyldt i den konkrete situation, da der var en række andre personer til stede på det tidspunkt, hvor bilen, som han var passager i, kortvarigt var standset. Det må lægges til grund, at han ikke havde rådighed over, om bilen skulle standse for at yde hjælp. Hans rolle skal sidestilles med andre, der tilfældigt var til stede.

Hvis Højesteret frifinder ham i sagens forhold 12, skal den idømte straf formildes, så han alene idømmes en bøde. Hvis han i overensstemmelse med byrettens bevisresultat findes skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, skal straffen som ved byrettens dom fastsættes til fængsel i 40 dage. Han har ikke bemærkninger til anklagemyndighedens påstand om, at bøden for overtrædelserne af færdselsloven forhøjes til 18.750 kr., og at førerretsfrakendelsen på 6 måneder regnes fra den 21. december 2027.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at passagerer i lighed med føreren af bilen kan have en forpligtelse i medfør af straffelovens § 253, stk. 2.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 253, stk. 2, at formålet med bestemmelsen var at skærpe straffen for trafikanter, der flygter fra færdselsuheld. Passagerer er også trafikanter i færdselslovens forstand, og ordlyden af og forarbejderne til straffelovens § 253, stk. 2, giver ikke grundlag for en indskrænkende fortolkning i forhold til færdselslovens § 2, nr. 25, og § 9. Alle trafikanter indblandet i færdselsuheld – herunder passagerer – er omfattet af bestemmelsen. Det er ikke afgørende, om trafikanten har ansvaret for færdselsuheldet. Handlepligten efter straffelovens § 253, stk. 2, indtræder, når trafikanten er indblandet i et færdselsuheld og flygter herfra uden at yde hjælp til den tilskadekomne.

Efter bevisresultatet i by- og landsretten kan det lægges til grund, at T var passager i en bil, der påkørte en cyklist, og at han derfor var indblandet i færdselsuheldet. Det kan endvidere lægges til grund, at T må have indset det som i hvert fald overvejende sandsynligt, at cyklisten var i øjensynlig livsfare, da han sammen med bl.a. medtiltalte T2 fortsatte kørslen og flygtede fra stedet. Det kan også lægges til grund, at føreren skiftede plads med enten T eller T2, og at de herefter forlod stedet. Endelig kan det lægges til grund, at T senest, da bilen standsede efter påkørslen, kunne have reageret på ulykken, og at han havde mulighed for uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre at hjælpe cyklisten ved f.eks. i hvert fald at ringe til alarmcentralen.

Betingelserne for at straffe T efter straffelovens § 253, stk. 2, jf. stk. 1, må derfor anses for opfyldt.

Den idømte straf på fængsel i 3 måneder for overtrædelsen af straffelovens § 253, stk. 2, er i overensstemmelse med angivelserne i forarbejderne, og straffen er udmålt i et passende niveau. Der er tale om en grov forbrydelse, og der foreligger ingen formildende omstændigheder, der giver grundlag for at nedsætte straffen.

For så vidt angår straffen for færdselslovsovertrædelserne i sagens forhold 1-6 og 9 skal der efter de nu foreliggende oplysninger om T' indtægtsforhold samlet fastsættes en tillæggsbøde på 18.750 kr., jf. herved færdselslovens § 118 a, stk. 3.

T blev frakendt førerretten i 6 år ved Østre Landsrets dom af 21. december 2021, og frakendelsen på 6 måneder i den foreliggende sag skal løbe fra den 21. december 2027.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagens baggrund og problemstilling

T og T2 er fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 2, jf. stk. 1, ved den 8. november 2020 ca. kl. 01.40 som indblandet i et færdselsuheld, hvor cyklisten F blev tilføjet betydelig personskade, at have undladt at standse straks og yde hjælp, idet de flygtede fra uheldsstedet (forhold 12). T er endvidere fundet skyldig i overtrædelser af færdselsloven (forhold 1-6 og 9) og lovgivningen om euforiserende stoffer (forhold 7-8 og 13-14). Ved landsrettens dom blev straffen for T fastsat til en tillægsstraf af fængsel i 3 måneder og en bøde på 15.000 kr. Ved dommen blev han frakendt førerretten for et tidsrum af 6 måneder fra endelig dom.

For Højesteret angår sagen navnlig, om T med rette er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 2, jf. stk. 1, i forhold 12. Hovedspørgsmålet er, om straffelovens § 253, stk. 2, omfatter passagerer i en bil, der er indblandet i et færdselsuheld.

Straffelovens § 253

Efter straffelovens § 253, stk. 1, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, som, uagtet det var ham muligt uden særlig fare eller opofrelse for sig selv eller andre, undlader efter evne at hjælpe nogen, der er i øjensynlig livsfare (nr. 1), eller undlader at træffe de foranstaltninger, som af omstændighederne kræves til redning af nogen tilsyneladende livløs (nr. 2, 1. led), eller som er påbudt til omsorg for personer, der er ramt af skibbrud eller anden tilsvarende ulykke (nr. 2, 2. led).

Den, der overtræder stk. 1 i forbindelse med flugt fra et færdselsuheld, hvorved nogen er tilføjet betydelig personskade, straffes efter straffelovens § 253, stk. 2, med fængsel indtil 2 år.

Straffelovens § 253, stk. 2, blev indsat i loven ved lov nr. 498 af 17. juni 2008. Af forarbejderne fremgår bl.a., at bestemmelsen i § 253, stk. 2, har til formål at skærpe straffen i de groveste tilfælde af flugt fra et færdselsuheld med personskade, og at der ved flugt fra et færdselsuheld forstås, at den pågældende trafikant enten ikke er standset eller nok er standset, men

herefter har forladt uheldsstedet uden at yde hjælp til den eller de tilskadekomne (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 164, s. 5705).

Efter ordlyden af straffelovens § 253, stk. 2, og forarbejderne til bestemmelsen sammenholdt med dens formål og sammenhæng med færdselslovens § 9, stk. 1 og 2, finder Højesteret ligesom landsretten, at bestemmelsen ikke er begrænset til at omfatte føreren af bilen/køretøjet, men at den også omfatter andre trafikanter, der med eller uden egen skyld har været indblandet i færdselsuheldet, herunder f.eks. som passagerer i den pågældende bil. En passager, der har været indblandet i et færdselsuheld, vil således kunne straffes efter straffelovens § 253, stk. 2, hvis de øvrige betingelser i bestemmelsen er opfyldt.

I den foreliggende sag har landsretten bevismæssigt lagt til grund, at T og T2 begge befandt sig i bilen, der påkørte cyklisten F, som ved færdselsuheldet blev tilføjet betydelig personskade, og at de som passagerer i bilen havde mulighed for at reagere på ulykken og yde hjælp. Landsretten har fundet det bevist, at de vidste, at de havde påkørt en cyklist, og at de må have indset det som i hvert fald overvejende sandsynligt, at cyklisten var i øjensynlig livsfare, da de fortsatte kørslen og flygtede fra stedet uden at hjælpe cyklisten.

Højesteret finder herefter, at T med rette er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 2, jf. stk. 1, i forhold 12.

Straffastsættelse mv.

Det er i forarbejderne til straffelovens § 253, stk. 2, angivet, at straffen for overtrædelse af bestemmelsen som udgangspunkt skal være en frihedsstraf i niveauet 2-3 måneders ubetinget fængsel (Folketingstidende 2007-08, 2. samling, tillæg A, lovforslag nr. L 164, s. 5705).

Efter grovheden af forhold 12 tiltræder Højesteret, at T skal straffes med fængsel i 3 måneder. Denne straf indeholder tillige straffen for overtrædelserne af lovgivningen om euforiserende stoffer i forhold 7-8 og 13-14.

Henset til de nu foreliggende oplysninger om T' indtægtsforhold på de relevante tidspunkter forhøjer Højesteret den samlede bøde for overtrædelserne af færdselsloven til 18.750 kr., jf. færdselslovens § 118 a, stk. 2 og 3.

T er ved Østre Landsrets dom af 21. december 2021 frakendt førerretten i 6 år fra den 21. december 2021, og førerretsfrakendelsen på 6 måneder skal derfor regnes fra den 21. december 2027.

Med de anførte ændringer stadfæster Højesteret landsrettens dom, således at T straffes med en tillægsstraf af fængsel i 3 måneder og en bøde på 18.750 kr., og at frakendelsestiden på 6 måneder regnes fra den 21. december 2027.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med de ændringer, at den bøde, som T skal betale, forhøjes til 18.750 kr. med en forvandlingsstraf af fængsel i 10 dage, og at førerretsfrakendelsen på 6 måneder regnes fra den 21. december 2027.

T skal betale sagens omkostninger for Højesteret.